

บทความวิจัย (Research Article)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค โดยใช้ชุดแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี

Academic Achievement of Types and Functions of Words in Sentences by Using the Training Package for Grade 7th Students of Udomdarunee School

อัจฉรา แซ่หว่า^{1*} และทรงภพ ขุนมธุรส²Atchara Saewa^{1*} and Songphop Khunmathurot²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอุดมดรุณี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 44 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำนวน 8 แบบฝึกหัด และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t - test ผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.60/81.16 แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดและหน้าที่ของคำ ชุดแบบฝึก

¹ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Major Thai Language, Faculty of Education, Naresuan University.

² สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Major Thai Language, Faculty of Education, Naresuan University.

*Corresponding author; email: songphop.kh@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to create and find the efficiency of the practice set on the types and functions of words in sentences according to the criteria 80/80 and to compare the learning achievement in the construction of Thai word of grade 7th students of Udomdarunee School before and after using the practice package. The samples consisted of 44 students of grade 7th/4 of Udomdarunee School, Academic Year 2019 by purposive sampling. The research instruments were 1) Learning Management Plan, 2) 8 exercises on the types and functions of words in sentences, and 3) A test of learning achievement comprised of 20 items and analyzed by using mean, standard deviation and t - test. The efficiency of words and functions of the training set in the sentence (E_1/E_2) is equal to 83.60/81.16, showing that the efficiency of training set on the types and on the functions of words in the sentence is effective according to the standard 80/80. Comparing the scores of pre-test and post-test, it was found that the post-test scores were significantly higher than before the instructional program at .05 level of significance.

Keywords: academic achievement, types and functions of words, training package

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.31) ดังนั้นภาษานับเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสพการณ์ และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้ว มนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ สำหรับทักษะทางภาษาที่มนุษย์ชาติใช้ติดต่อสื่อสารกันก็คือภาษาศิลป์ หรือศิลปะทางภาษา อันได้แก่ การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน มาสร้างเสริมสติปัญญา และความรู้สึกรู้จักคิด พัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพ และภาษาไทยยังใช้ในการแสวงหาความรู้ที่คนไทยทุกคนต้องใช้ตลอดชีวิต (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2552)

จากคำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการดำรงชีวิตคนไทยจึงต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพราะผู้ใช้ภาษาได้ดี และถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของภาษาจะสามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าทั้งการศึกษาและอาชีพ เนื่องจากสามารถถ่ายทอดความรู้ความสามารถออกมาเป็นการพูดและการเขียน ตลอดจนการฟังและอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังพบปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง ปัญหาการเขียนคำ ปัญหาการใช้คำ ปัญหาการเรียงลำดับคำ เป็นต้น (บุญญาพร ทองจันทร์, 2560) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามปัญหาในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยจากครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมตรุณี ปีการศึกษา 2561

จำนวน 2 ท่าน พบปัญหาการจัดการเรียนรู้ดังนี้ “ปัญหาที่พบคือ ชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยคนักเรียนบางคนไม่สามารถแยกคำทั้ง 7 ชนิดได้ และแยกหน้าที่ของคำไม่ถูกต้อง” สาเหตุของปัญหา คือ “นักเรียนได้รับเนื้อหาจากครูได้ไม่ครอบคลุมเพียงพอต่อความเข้าใจ” (เบญจวรรณ จอมศรี, 2562) สอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอนอีกท่านหนึ่งว่า “เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคเป็นเรื่องที่ต้องสอนให้นักเรียนจำเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่สนใจ และไม่กระตือรือร้นในการเรียน” สาเหตุของปัญหา คือ เนื้อหาของเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีความละเอียดซับซ้อน ต้องใช้ทักษะความจำเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนจึงไม่ให้ความสนใจและเบื่อหน่ายในการเรียน (กัลยา จงเจริญ, 2562) ทั้งนี้ครูผู้สอนทั้ง 2 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำไว้ว่า “ครูผู้สอนควรจัดทำสื่อหรือนวัตกรรมในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน” (เบญจวรรณ จอมศรี, 2562) และ “ควรมีการสอนแบบใหม่ ๆ เน้นให้นักเรียนใช้ทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และเน้นการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าการจำเนื้อหา” (กัลยา จงเจริญ, 2562)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่า แบบฝึกเป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญ (ศุภรณ์ ภูวัด, 2553, น.21) นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้ (ณัฐชา อักษรเดช, 2554, น.19) นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยยังพบว่ามีครูผู้สอนที่ใช้แบบฝึกในการแก้ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย อาทิ งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากนิทานพื้นบ้าน โรงเรียนป่าขุ่นเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 (วันดี เสาร์แดน, 2555) โดยเฉพาะงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะทางภาษา เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไทร อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง (ชุดิมา ทองคนารักษ์, 2559) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะทางภาษา เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุขุมวิทอุปถัมภ์ (สุพทธิย์ ศรีดี, 2559) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ เรื่อง คำสมาส

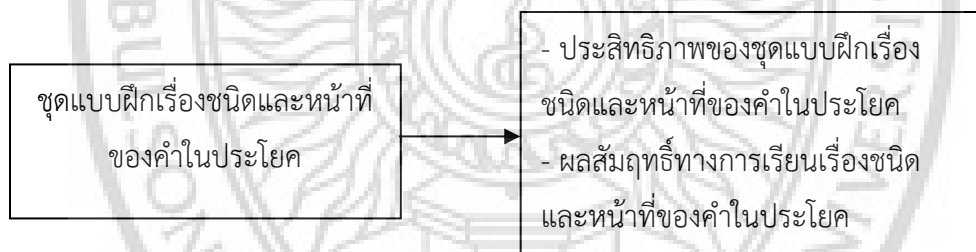
ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง คำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า แบบฝึก เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดแบบฝึก เพื่อใช้ฝึกทักษะและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณีให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำบุพบท และคำอุทาน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี จำนวน 10 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 411 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอุดมดรุณี จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้ชุดแบบฝึกเรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

3.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

E_1/E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก โดย E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค และ E_2 หมายถึง คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ

ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 เอกสารเกี่ยวกับชนิดของคำ

1.3 เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกหัด

1.4 เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ชุดแบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำนวน 10 แผน

2.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อหา สื่อการสอน เวลาที่ใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.73 ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.24)

2.1.5 ดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

2.2 ชุดแบบฝึก

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 สร้างชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

2.2.3 นำชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของชุดแบบฝึก

2.2.4 นำชุดแบบฝึกที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมแล้ว มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า ชุดแบบฝึกมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.63 ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.37)

2.2.5 ดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำชุดแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดมตรุณี จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในชมรมตะลุยกภาษาไทย เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ซึ่งได้ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.60/81.16

2.2.6 จัดทำชุดแบบฝึกฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแนะนำในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ

2.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 36 ข้อ

2.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าความตรงใช้ได้ จำนวน 36 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดมตรุณี จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในชมรมตะลุยเกมภาษาไทย

2.3.6 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.2 - 1.0 พบว่ามีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ จำนวน 24 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกข้อสอบจำนวน 20 ข้อมาใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกให้ครอบคลุมเรื่องชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด

2.3.7 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (B) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.78

2.3.8 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

3. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

3.2 จัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - 9 (คาบละ 60 นาที)

3.3 ทดสอบหลังเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

4. ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำคำตอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ถูกต้องได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ได้ 0 คะแนน

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

5. ขั้นสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมครุณี โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการสร้างชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

คะแนนระหว่างใช้ชุดแบบฝึก				คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน			
แบบฝึกที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	E_1/E_2
1	600	486	81.00				
2	600	500	83.33				
3	600	494	82.33				
4	600	494	82.33				
5	600	513	85.50	600	487	81.16	83.60/81.16
6	600	518	86.33				
7	600	495	82.50				
8	600	513	85.50				
เฉลี่ยรวม	600	501.63	83.60				

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากคะแนนระหว่างใช้ชุดแบบฝึก (ประสิทธิภาพกระบวนการ หรือ E_1) รวมทั้งหมด 8 แบบฝึก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 83.60 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือ E_2) คิดเป็นร้อยละ 81.16 แสดงว่าชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ

83.60/81.16 สรุปได้ว่าชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก จำนวน 44 คน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	44	9.41	2.08	9.16*	0.00
หลังเรียน	44	13.39	1.99		

*Sig $\leq$ 0.05

จากตาราง 2 พบว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี มีคะแนนการทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.41 คะแนน และคะแนนการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 13.39 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.60/81.16 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

1.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

2.1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค พบว่า ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.60/81.16 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี เสาร์แดน (2555) ที่ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากนิทานพื้นบ้าน โรงเรียนป่าขุ่นเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพโดยรวมจำนวน 6 ชุด เท่ากับ 85.28/82.16 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินา ทองคนารักษ์ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะทางภาษา เรื่อง ชนิดของคำ ในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไทร อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกทักษะทางภาษา เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 83.85/82.92 และสอดคล้องงานวิจัยของสุพรทิพย์ ศรีดี (2559) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้แบบฝึก เพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุขุมนวพันธ์อุปถัมภ์ ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ เรื่อง คำสมาส มีค่าประสิทธิภาพ 81.16/82.9

การที่ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้วิจัยดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ทั้งยังผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองใช้ และแก้ไขปรับปรุง จนได้ชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

2.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมดรุณี พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหา ฝึกจำแนกประเภท และหน้าที่ของคำในประโยค จากชุดแบบฝึกที่ผ่านการสร้างและปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ก่อนนำมาใช้การจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากนิทานพื้นบ้าน โรงเรียนป่าขุ่นเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ของวันดี เสาร์แดน (2555) ผลการศึกษาค้นพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึก สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำชุดแบบฝึก เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ไปใช้ในการเรียนการสอน ควรจะต้องมีการวางแผนการสอนในแต่ละคาบเรียน โดยมีเวลาในการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เพื่อให้ครูผู้สอนและผู้เรียนมีเวลาในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหา เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ก่อนใช้ชุดแบบฝึกทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ก่อนที่จะลงมือทำแบบฝึก และในชุดแบบฝึกควรมีเนื้อหาสรุปย่อ หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนลงมือทำแบบฝึก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน โดยการใช้แบบฝึกหัดร่วมกับวิธีการสอน/เทคนิคการสอน หรือนวัตกรรมอื่น ๆ เพื่อเป็นการบูรณาการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย
2. ควรมีการสอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาชุดแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา จงเจริญ. (2562). *แบบสอบถามปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนุดมดรุณี ภาคเรียนที่ 2/2561*. สุโขทัย: โรงเรียนนุดมดรุณี.
- ชุติมา ทองคณารักษ์. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะทางภาษา เรื่องชนิดของคำในภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไทร อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2562, จาก <http://web.itectrang1.com/29085>.
- ณัฐชา อักษรเดช. (2554). *การสร้างแบบฝึกอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญญาพร ทองจันทร์ (2560). *ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม)*. วารสารช่อพะยอม. 28(1), น.125-132.
- เบญจวรรณ จอมศรี (2562). *แบบสอบถามปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนุดมดรุณี ภาคเรียนที่ 2/2561*. สุโขทัย: โรงเรียนนุดมดรุณี.
- วันดี เสาร์แดน. (2546). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์จากนิทานพื้นบ้าน โรงเรียนป่าขุ่นเจริญวิทยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วันเพ็ญ เทพโสภา. (2555). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: พ.ศ.พัฒนา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). *นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภรณ์ ภูวัด. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพรทิพย์ ศรีดี. (2559). ผลของการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุขุมวิท-อุปถัมภ์. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

